

KAJ BI BILO, ČE...

Vojna na Vzhodu je orjaška borba združene Evrope proti največjemu zlu naših dni, proti svetovnemu, breznarodnemu boljševizmu. To je boj kulturnih evropskih narodov, ki so z nezmagljivim nemškim vojakom na čelu prijeli za meč, da obvarujejo sebe in bodoče rodove pred komunistično strahovlado, pred knuto nezaželenih zločincev, ki so se vživeli v vloge borcev svetovne revolucije srpa in kladiva.

V začetku l. 1941. je Stalin mislil, da je nastopil trenutek, ko lahko zaigra »poslednji in odrešilni boj«, ko lahko ukaže rdeči armadi napad na Evropo, zato, da bi razširil komunistično tiranijo in zavihtel svojo krvavo knuto čez vso evropsko celino.

Evropa se je pod vodstvom Velike Nemčije ubranila te nevarnosti. Zdaj mora komunizem dokončno uničiti, s korenino mora izruvati to strupeno sadiko, ki so jo boljševiški vrtnarji negovali z židovsko mržnjo do vseh narodov sveta.

Zdaj, ko je evropska fronta na Vzhodu čvrsto ustaljena, ko se je Evropa zedinila v borbi proti komunistični nevarnosti, zdaj je naša dolžnost, da damo priznanje vojski, ki se že več ko dve leti bori proti Stalinovim hordam in ki nad temi **hordami zmaguje**. Zdaj se tudi lahko, po vsem, kar smo v zadnjih dveh letih doživeli komunističnih strahot na lastni zemlji, vprašamo:

Kaj bi se bilo zgodilo, če bi nemška armada ob dvanajsti uri ne udarila na divje armade svetovne revolucije;

kaj bi se bilo zgodilo, če bi komunistična vojska vdrla v Evropo?

Če bi se to zadnje zgodilo, bi v Evropi buhnila divja, krvava nebrzdana revolucija.

Ali veste, kaj to pomeni?

Ali veste, da komunizem pomeni uničenje kmeta?

Komunizem ne jemlje zemlje samo veleposestnikom, marveč tudi vsem, ki se kmetje imenujejo. Kmet si je bil s svojim lastnim trdom in žrtvami ustvaril svoj grunt, kjer redi nekaj konj, par krav, telet in prašičev. Boljševizem pa jemlje zemljo in premoženje celo najsiromašnejšim bajtarjem in dninarjem in spreminja kmeta v hlapca na državnih posestvih, takoimenovanih »sovhozih«, ali pa na »kolhozih«, ki so posestva komunistične stranke, ker vsa uprava sestoji samo iz mestnih komunistov. Ali si sploh moremo predstavljati srečnega kmeta brez lastne zemlje, brez lastne živine, brez lastnega orodja? **Tak kmet je suženj!**

Komunizem spreminja kmeta, gospodarja svojega grunta in zemlje, v sužnja komunistične stranke in države!

Če ne verjamete, potem vprašajte finskega kmeta, najmirnejšega in najpreprostejšega človeka na svetu. Vprašajte ga, čemu se že več ko štiri leta bori proti SSSR, če ne zato, ker hoče na svoji zemlji svobodno živeti, zato, ker hoče biti kmet, ne pa suženj komunizma.

Ali veste, da pomeni komunizem najnesramnejše izkoriščanje delavca?

Res, na izkoriščanje delavcev naletimo tudi v kapitalističnih državah, a tam najde delavec zaščito vsaj pri državi. V komunistični državi pa je izkoriščevalec država sama, zato v komunističnem raju nima delavec nikogar, ki bi ga lahko zaščitil. Danes je med delavstvom veliko bede, a suženjstvo delavcev je mogoče samo pri komunistih, ker tam ne sme noben delavec brez privoljenja države premenjati svoje tovarne. Delavec je tako suženj tovarne. In ta tovarna ga je prisilila v najbolj nečloveško garanje na svetu. Delavstvo je protestiralo proti taylorizmu, to je proti nekakšni preračunani izrabi človeških moči. Sovjeti pa so si izmislili »stahanovščino«, ki je še strahotnejša od taylorizma. Kajti delavec, ki so mu pošle moči, je čez noč žrtev NKVD — boljševiške policije, ker tudi policijska oblast pomaga pri izkoriščanju delavstva.

Komunizem pretvarja delavca, lastnika življenjske sile, v do smrtnega sužnja države.

Če ne verjamete, potem vprašajte delavski estonski narod: čemu je zbral svoje prostovoljske polke za Vzhodno fronto, če ne zato, da bi ne samo maščeval 150.000 svojih rojakov Estoncev, ki

so jih leta 1940. boljševiki odgnali umirat v koncentracijska taborišča, ampak še vse bolj pokazal, da se zato bori proti komunizmu, ker hoče biti svoboden delavec, ne pa suženj komunizma!

Ali veste, da pomeni komunizem uničenje obrtnika?

Komunizem je neko blazno teženje za kolektivizacijo človeških moči. Zato tudi obrtniku ne daje možnosti, da bi ta vodil svoj mali, lastni obrat, marveč uklepa vse obrtništvo v velikanske državne delavnice in tovarne. Obrtniku ne pusti, da bi bil lastne sreče kovač, lastne delavnice gospodar.

Komunizem spreminja obrtnika v proletarca, to je v nemaniča.

Če ne verjamete, pa vprašajte Letonce, ta narod poštenih in pridnih obrtnikov, čemu se bore na vzhodni fronti, če ne zato, ker hočejo pred komunistično nevarnostjo obvarovati tisto, kar je človeku od vseh zemskih dobrin najdražje — lastnino. Letonski obrtnik hoče imeti svojo lastno, svobodno obrt, biti hoče mojster svojega lastnega blagostanja, ne pa beden suženj komunizma!

Ali veste, da komunizem ubija obstoj trgovcev?

Trgovski stan komunizem zamenjuje z velikanskim aparatom uradniške uprave, ki dela v trgovini, a so ji veselje in radost trgovanja tuje, tuje veselje poštenega dobička, veselje poštenega, zasluženega prihranka. Komunizem fizično ubija obstoj trgovskega stanu, ker ga ima za pijavko, zato tudi komunistična zmaga v kaki deželi pomeni načrtno in neusmiljeno iztrebljenje trgovskega stanu.

Če ne verjamete, pa vprašajte Litvance, čemu bijejo boj v vrstah evropskih armad na Vzhodu, čemu, če ne zato, ker Litvanci niso narod mogočnih kapitalistov, ampak ker so litvanski mali trgovci v času boljševiške nadvlade zadosti sprevideli, da jim je bil samo prihod nemških čet rešil življenje, ko jim že ni mogel več rešiti imetja. Litvanski trgovec mrzi komunizem, ker ljubi svojo malo trgovino, svoj mali zaslužek, in noče, da bi ga komunisti ubili, ker je zagrešil edino ta zločin — da je trgovec...

Ali veste, da komunizem jemlje hišnim posestnikom njih lastne hiše?

Ne jemlje samo palač, ki so jih nekateri podedovali ali pa zgradili s prišpekuliranim denarjem. Jemlje marveč tudi tisti mali domek, ki si ga je bil s pritrgovanjem od ust postavil siromašni

uradnik ali sluga. Hišni lastnik dobi v svoji lastni hiši odmerjeno tako imenovano »žilploščad« (življenjsko površino), t. j. 3—4 m² prostora. Če pa je njegova soba večja od omenjene površine, mora v sobo sprejeti še kakega samca. Komunizem je najgorši sovražnik sleherne lastnine, človeku jemlje veselje nad lastnim kotičkom in ognjiščem.

Če ne verjamete, vprašajte mirni norveški narod, čemu prostovoljno pošilja svojo mladino Fincem na pomoč? Povedal vam bo, da so Norvežani narod malih posestnikov in da se bore za pravice, da ima vsak človek vsaj lastni domek, kjer je lahko sam svoj gospodar, ne pa komunistični kuli.

Ali veste, da pomeni komunizem popolno suženjstvo uradništva, da jemlje uradnikom še tisto malo veselja, ki ga imajo?

Komunizem daje uradniku najbednejši zaslužek, ki je sploh mogoč, zato nujno prisili tudi uradniške žene, da si iščejo zaposlenja. Kot dva konja vlečeta mož in žena dan za dnem voz svojega težkega življenja; njun hlev je bednejši od konjskega, ker dajejo komunisti uradniškim družinam samo majhen kot v stanovanju, kjer ni udobnosti, kjer ni možnosti, da bi si uradnik ustvaril mirno družinsko srečo. Uradnik je suženj komunističnega ustroja; iz dneva v dan, leto za letom živi v strahu, da ga bodo lepega dne zaprli in ustrelili zaradi kakšne čisto malenkostne, drobcene napake, ki jo je bil zagrešil pri svojem delu; kajti komunistični sistem vidi v sleherni pogreški zlo namero in sabotažo proti komunistični oblasti.

Če ne verjamete, vprašajte, čemu je iz nevtralne Švedske na Vzhodno fronto odšlo že na tisoče prostovoljcev? Čemu, če ne zato, ker je Švedska socialna država, z odlično urejeno upravo, kjer ljudje s svojim prostovoljnim trdom lahko lepo živijo? Švedski uradnik hoče biti spoštovan in vpliven član človeške družbe, ne pa brezpraven, strahovan suženj komunistične tiranije.

Ali veste, kaj pomeni komunizem za duhovščino?

Ali že veste, da je trenutna, ogabna komedija z vzpostavitevijo verske svobode v moskovski državi — najbolj ogabno zasmehovanje preostale ruske duhovščine, tistega maloštevilnega klera, ki se je čudežno rešil in še živi po 25 letih pregnanstva, mučenja in preganjanj? Ali veste, da komunizem ne pomeni samo pokoljev duhovščine, marveč še vse več? Komunizem postavlja duhovščino v tak

položaj, da se ves svet boji celo najmanjšega dotika s temi od komunistov zaznamenovanimi služabniki vere. Komunizem pomeni telesno smrt za večino duhovnikov, a moralno smrt za tiste, ki so še ostali; ti ne morejo več izpolnjevati svojih duhovskih dolžnosti, ker ljudem ne smejo več oznanjati božje besede, sicer dajejo komunistom povod, da njih verne poslušalce pomore. Komunizem pomeni iztrganje Boga iz človekove duše.

Če ne verjamete, vprašajte, čemu odhajajo na daljne ruske stepe tisoči holandskih prostovoljcev v borbo proti komunizmu? Čemu, če ne zato, ker je Holandija dežela najvišje verske strpnosti, ker Holandec ve, da je treba komunizem uničiti, ker bo sicer komunizem uničil vse vere in vse, kar je božjega. Holandec hoče biti kristjan, ne pa človeški stroj, ki mu je komunizem iztisnil dušo.

Ali veste, da pomeni komunizem konec izobraženstva?

Komunizem je vladavina tistih, ki v rednem življenju ne morejo uspeti, oblast brezposelnih, nesposobnih, nedelavnih in nepoštenih. Tak gnoj uničuje vse, kar je boljšega od njega, da bi ne bilo kdaj očitno, kako je on slabši in smrdljivejši od boljših. Komunizem iz čisto taktičnih razlogov ljubimka s čisto določeno skupino izobraženstva v sleherni deželi, s tem hoče zatajiti svojo nekulturnost. Toda razen te malenkostne družbe izbrancev, ne more v komunistični državi noben izobraženec ostati na višini intelektualnega življenja. Z lakoto in strahovanjem spreminja komunizem inteligente v svoje najnesrečnejše uradnike, najnesrečnejše zato, ker morajo z visoke ravni inteligentov stopiti v dolino nepomembnih.

Če ne verjamete, pa vprašajte Belgijce, čemu se tako navdušeno bijejo proti Sovjetski Zvezi, čeravno ni med njimi in med Sovjeti nobenih mednarodnih sporov. Belgija je zemlja starih kulturnih izročil, trdno zakoreninjena v svojem izobraženstvu. Belgija se bori za rešitev svetovnega izobraženstva pred divjimi komunisti.

Ali veste, da je komunizem največji nasprotnik tistemu načinu življenja, ki je evropskemu človeku naravnost nujno potreben, kot je voda nujno potrebna za življenje?

Ali veste, da tira komunizem očeta podnevi, mater pa ponoči v tovarno? Da je komunizem upeljal najbolj nesramen način nedeljskega počitka: družinski oče je prost v ponedeljek, mati v torek,

en otrok v sredo, drugi v četrtek, in tako naprej? S tem komunizem doseže, da nima nihče pravega odmora ne čez dan, ne v nedeljo. Ta neusmiljeni življenjski sistem ubija vso voljo do življenja.

Če ne verjamete, vprašajte, čemu Švica, dežela najstrožje nevtralnosti, pošilja na Vzhodno fronto sanitetne oddelke, da bi tako brez kršitve svoje nevtralnosti pomagala junaškim borcem na tej fronti? Švica je dežela urejenega življenja, dežela organiziranega truda in lepega, veselega počitka. In vendar tudi ona sodeluje v borbi proti komunizmu. Čemu? Ker hoče ohraniti evropski način življenja, ker ve, da uvaja komunizem življenje, ki ni v ničemer podobno človeškemu.

Ali veste, da pomeni komunizem uničenje družine?

Že s samo razdelitvijo dela komunizem onemogoča družinsko življenje. Toda, in to je najstrahotnejše, komunizem spreminja tudi slehernega družinskega člana v ovaduha, ki zalezuje ostale. Pri komunistih streljajo ženo zaradi ovadbe moževe, otroka, ker ga je ovadila lastna mati. Zato morata žena in otrok vohuniti za možem, za očetom ali za materjo, da bi kdo od teh ne storil česa, kar bi bilo proti komunizmu in komunistom.

Če ne verjamete, povprašajte Špance! Še do nedavna so v lastni deželi doživljali komunistično revolucijo. Spoznali so, kako komunizem spreminja družino v skupek ljudi vzajemnega nezaupanja in vzajemne mržnje. Zato imajo Španci na Vzhodni fronti svojo lastno divizijo, ki se bori za rešitev človeštva pred komunizmom, za osnove družabnega življenja, za zdravo družino in proti njenim komunističnim uničevalcem.

Ali veste, da komunizem vodi mladino v najstrahotnejši razvrat?

Oznanjanje svobodne spolne ljubezni je eden izmed načinov komunistične vzgoje. Oznanjanje mržnje proti vsemu, kar ni komunistično, in slednjič oznanjanje nepokorščine do staršev, češ da pripadajo starši staremu, preživelemu svetu, zastarelim pojmom, je komunistično sredstvo, s katerim ubijajo kulturno izročilo, ki je šlo še do nedavna kot najvišja vrednota iz roda v rod.

Če ne verjamete, vprašajte Romune. Prijeli so za puško, ko so videli, kaj so boljševiki v nekaj mesecih svoje strahovlade iz mladine napravili v Besarabiji. Vse tisto, kar je svet samo bral o »bezprizornih« — brezdomcih, je romunski narod gledal na lastne oči.

Zato se Romuni s tolikšno požrtvovalnostjo bore na boljševiški fronti, saj vedo, da se bijejo za rešitev vse evropske mladine pred strahotami brezdomstva.

Ali veste, da pomeni komunizem konec svobode?

Ne tisto omejevanje svobode, ki je povsem naravno n. pr. v vojnem času, temveč popolno zanikanje svobode, te najosnovnejše pravice in odlike človekove. Enakost v nevarnosti pred NKVD (bivša GPU, prejšnja ČEKA) je edina resnična komunistična enakost. Svoboda pred jarmom lastnine je edina komunistična svoboda. Bratstvo v nesreči in bedi je edino komunistično bratstvo za nekomunistično rajo.

Če tudi temu ne verjamete, potem vprašajte Francoze! Njih socialno življenje je pognalo korenike v francoski revoluciji. A zdaj se na Vzhodni fronti bore proti **komunistični revoluciji**, ker bolj kot kateri koli drugi narod v Evropi ljubijo svojo meščansko svobodo in jo prav zato hočejo obvarovati komunistične tiranije.

Ali veste, da je komunizem najstrahotnejše zlo?

Komunizem je izdelek zavisti, nerednosti, zlobe, tiranske strasti, krvoželjnih nagonov. Komunizem je izbruh najnižkotnejših strasti, kar jih človeštvo pozna. Ali veste, da je moral ruski narod samo v letih od 1917.—1924. plačati krvni davek 30 milijonov človeških žrtev? Vsi ti bedneži so pocepali, ne zaradi kraljestva Dobrega, marveč zaradi trinoštva zla!

Če ne verjamete, vprašajte slednjič tistih 70 milijonov Rusov, ki so se z veseljem in s požrtvovalnostjo pridružili boju evropskih narodov v današnji vojni. Pa vprašajte potem še tisti milijon prostovoljcev, ki so se zbrali pod zastavami generala Vlasova! Vprašajte vse te, čemu se bore? Eni vam bodo dejali: za pravico božjo, drugi spet: za pravico. Vsi pa vam bodo povedali kot en mož: borimo se za zmago Dobrega nad zlom!

Če bi boljševiška vojska vdrla v Evropo, bi zlo premagalo dobro

Da, če bi boljševiška vojska vdrla v Evropo, bi se zlo zažrlo v naše vasi in mesta, v naše delavnice in urade, v naše domove in družine, v naše cerkve in šole, v življenje poedinca in v življenje vsega naroda.

Če ne verjamete Rusom, Francozom, Špancem, Belgijcem in vsem drugim, ki se družno z Nemci bore proti boljševizmu, potem vprašajte naše Slovence, ki zdaj okušajo sladkost komunističnih republik in dobrote rdečega paradiža. Vprašajte vse tiste, ki so doživeli požige naših vasi, ropanja naših domov, vprašajte tiste, ki so poslušali kričanje tisočev mučenih in razbičanih, pa tiste, ki so slišali, kako so prasketali revolverji, ko so pobesneli bratje streljali v tilnik svojim rojakom samo zato, ker so bili Slovenci in niso hoteli neslovenskega, mednarodnega in zločinskega komunističnega »osvobojenja«.

Slovenci, ne pozabite!

Ne pozabite 10 tisoč naših žrtev, ne pozabite komunističnih zločinov!

Zapomnite si:

Komunizem hoče dvigniti svetovno revolucijo po vsem svetu, zato so se kulturni narodi Evrope združili v skupni borbi proti temu največjemu zlu naših dni, zato so zaustavili pohod komunizma v Evropo, zato bijejo zdaj boj za dokončno uničenje tega satanskega zla,

zato so tudi naši slovenski možje in sinovi zgrabili za puške in stopili v vrste naših Brambovcev, ker vedo, da naš narod hoče svobode, ne pa krvavega komunističnega suženjstva!

